

sen razgled, obenem nosi veličastno Marijino svetišče, v katerem se želi duhovno poživiti naša ženska mladina. Vabimo tudi dekleta iz jarenske in ljutomerske dekanije, ki so v naši bližini. Podajmo si roke in združimo srca za veliko delo lastnega posvečenja in narodnega prerodenja! Hčerke Marijine, obmejna slovenska dekleta, na veselo svidenje tukaj 4. avgusta!

Prosveta v Konjicah priredi 8. avgusta tabor fantovskega konjiškega okrožja.

Tabor katoliške mladine na Polzeli. Dne 1. avgusta hočemo dokazati vsem prijateljem katoliške prosvete, da še živi katoliška mladina na Polzeli, in sicer še vse bolj navdušena in odločna ter pripravljena za velike čase, katere nam je napovedal nepozabni vladika dr. Jeglič. Da ta duh ni zamrl, to hočemo dokazati ta dan s svojim nastopom. Zato lepo vabimo vse prijatelje našega gibanja, katerim je pri srcu sreča in poštenje naše mladine, pridite na ta naš tabor, da se navdušimo skupno za nadaljne boje! Tabor se bo začel ob treh popoldne.

*

Posavski prosvetni tabor v Rajhenburgu

Praznik katoliške prosvete v Posavju se bliža. Ta dan mora pokazati sadove našega dela, pa tudi naš ponos in našo zavest. Posavski prosvetni tabor mora biti v krogu ostalih taborov, ki se vrše letos širom Slovenije, veličastna manifestacija katoliške misli in prosvete v Posavju.

Prosimo vse, ki so prejeli okrožnice, da se ravna po navodilih v okrožnici. Vprašalne pole pa čimprej vrnite!

Spored tabora je sledeči: Popoldne po prihodu vlakov sprevod po trgu v baziliko, kjer bo sv. maša z ljudskim petjem. Pell bomo sledeče pesmi: »Kraljevo znamenje križ stoji«, »Lepa si, lepa roža Marija«, »Pridi molit o kristjan«, blagoslovno »Glasno zapojmo« in pa himno »Povsod Boga«. Prosimo, da se udeleženci naučijo navedenih pesmi, kolikor jih še ne znajo, da jih bomo peli vsi. Po sv. maši bo na prostoru pred cerkvijo prosvetni tabor s sledečim sporedom: Državna himna; govori: »Slovenec in vera«, govori g. prof. dr. Josip Hohnjec iz Maribora, in »Naša katoliška prosveta«, govori g. prof. Bitenc iz Celja, himna »Povsod Boga«. — Ob pol štirih popoldne bo pri Slomškovem domu telovadni nastop naše mladine.

Na predvečer tabora naj v vsaki župniji zagore kresovi, ti znaki naše borbe iz davnih dni. Možje in fantje, pripravite jih!

V župnijah, kjer se ni prosvetnih društev ali fantovskih odsekov, naj pridejo fantje na okrašenih kolesih, da bodo nastopili v sprevedu. Pridite tudi na lepo okrašeni vozovi! Okrašeni vozovi bodo zaključili spreved. Kdor ima narodno nošo, naj gotovo pride v njej. Dekleta naj pridejo, kolikor mogoče, v dečlah.

Vsi udeleženci tabora naj imajo taborni znak in nagelj. Taborne znake smo poslali vsem društvom, oziroma župnim uradom. Doblili jih boste pa tudi na dan tabora v Rajhenburgu. Taborni znak bo obenem vstopnica za stojišče za popoldanski nastop.

Kdor bi želel imeti naročeno kosilo, naj društva ali posamezniki javijo število kosil prosvetnemu društvu v Rajhenburgu najkasneje do dne 5. avgusta.

Obenem se tem potom obračamo na sosednja bratska društva izven videmske dekanije, oziroma Posavskega fantovskega okrožja, da se udeležijo tabora. Predvsem pa vabimo narodne noše, da pridejo na tabor, ker v Posavju ni narodnih noš.

Ostala navodila bomo se objavili. Bog živl!

Zagonetna smrt šoferja.

Ugotovitve pred smrtjo

Iz Celja v Zreče je peljal 51 letni celjski avtotaksler Alojzij Drofenik nekega gospoda, ki mu je naročil pri izstopu, naj počaka nanj. Avtotaksler se je nekam odpeljal, ne meneč se za naročilo potnika.

Drugi dan za tem je stal Drofenik s svojim avtomobilom na običajnem mestu pred »Unionom« v Celju. Tovarišem se je zdel čuden in so ga vprašali, kaj da mu je. Razodel je le toliko, da ga vse boli, nato je sedel v svoj avto in se je med krikom onesvestil.

Na pomoč mu je priskočil drug šofer, ki ga je odpeljal v bolnišnico, iz katere pa je Drofenik zbežal naravnost v ulico dr. Žerjava, kjer se je ponovno onesvestil in so ga nato spravili na stanovanje k ženi, katera je poklicala takoj zdravnika.

Zdravnik je ugotovil na moževem telesu potplutbe in nevarne notranje poškodbe, katere mu je nekdo prizadjal z udarci s topim predmetom.

Zdravnik je prijavil zadevo policiji, ki je poslala k poškodovanemu detektiva, da bi ugotovil, kdo in kje je avtotakslerja napadel. Detektiv ni mogel iz Drofenika prav ničesar iztisniti in še napram ženi je trdovratno molčal.

Drugi dan opoldne se je zdravstveno stanje poškodovanega toliko poslabšalo, da je izdihnil.

Po sodnem raztelesenju

Dne 21. julija so v mrtvašnici celjskega okoliškega pokopališča Drofenikovo tru-

plo sodno raztelesili. Zdravnika sta ugotovila, da je imel šofer počeno lobanjo, zlomljeni dve rebri in tudi druge notranje poškodbe. Sodna komisija je bila mnenja, da je bil rajni najbrž napaden in obdelan s kakim topim predmetom.

Slučaj Drofenikove smrti je začela raziskovati policija in ima sporočilo, da ni bilo oni dan, ko se je mudil Drofenik v Zrečah, tamkaj v krčmah nobenega pretepa. Dognano je, da se je podal Drofenik iz Zreč na Brinjevo goro in se je vračal od tamkaj proti poldne. Kakih 100 korakov pod cerkvijo ga je našel neki kmet nezavestnega pod cesto. Kmet je spravil šoferja v neko gostilno v Zreče, kjer so videli, da ima rano na glavi in razne druge poškodbe.

Izpred te krčme se je Drofenik odpeljal s svojim avtomobilom in ker se ni več dobro zavedal, v povsem napačno smer. Ko je sprevidel, da se prav ne pelje, je vprašal neznanca, ki mu je pokazal, kam mora zaobrtniti, da se bo vrnil v Celje. Avtotaksler se je res pripeljal v Celje, je še tamkaj čakal na morebitne vožnje, ponoči se je podal domov in drugo jutro je bil zopet na svojem mestu pred »Unionom«, kjer se je odigralo, kar smo povedali zgoraj.

Tudi po sodnem raztelesenju in po poizvedbah policije je ostala Drofenikova smrt zagonetka, katera bo težko kdaj pojasnjena.

Oče brezžične oddaje umrl.

Veliki iznajditelj G. Marconi †

V starosti 63 let je podlegel 20. julija v Rimu srčni kapi Guglielmo Marconi, katerega lahko imenujemo očeta danes tolikanj upoštevane brezžične oddaje, brez katere si modernega prometa z letali niti predstavljati ne moremo.

Rajni se je rodil 25. aprila 1874 v Grifonu pri Bologni na Italijanskem. Že kot dijak se je lotil z vso vnamo raziskovanja brezžičnega brzojavljanja. Po dolgotrajnih poskusih mu je uspел prvi brezžični brzojav leta 1895, in to seve na zelo kratko razdaljo. Leta 1896 mu je Angleška patentirala njegovo izredno iznajdbo. Leta 1899 je poslal brezžično brzojavko preko tako zvanega »Kanala« ali morja med Anglijo in Francijo. Leta 1901 je že

brzojavil brezžičnim potom preko Atlantskega Oceana.

Kakor hitro mu je brezžični izum povsem uspел, se je čisto posvetil izboljšanju aparatov za brezžično oddajo. Naselil se je za dalje časa na Angleškem, kjer je osnoval brzojavno družbo. Za številne izume je prejel leta 1929 Nobelovo nagrado.

Italijanska vlada ga je imenovala za senatorja in zadnja leta je bil častni predsednik italijanske akademije znanosti in italijanski kralj mu je podelil plemenitaški naslov.

Po vojni se je največ bavil z uvedbo brezžičnih oddaj na kratke valove. Na svoji jahti (ladji) »Elektra« je preizkušal svoje izume. Njegovo ime je spet zaslovelo, ko je pred leti s svoje jahte pržgal na svetovni razstavi v Melbourneju v Avstraliji vse luči in s tem tako rekoč razstavo otvoril. Marconi je zgradil tudi posebno radijsko oddajno postajo za Vatikansko državo.

Časopisje naglašja, da je Marconi slutil smrt.

Sv. oče Pij XI. izjavlja, da je bil Marconi v soboto 17. julija pri njem v avdienci brez posebnega razloga. Prosil je le papeža za blagoslov njemu in njegovi rodbini. Papež je mnenja, da je veliki mislec in iznajditelj Marconi predvidel, da bo kmalu umrl in ga je ta slutnja nagnila, da je prišel k njemu po slednji blagoslov.

Sv. očeta je zelo dirnila vest o njegovi smrti. Po državnem tajniku kardinalu Pacceliju je izrazil sožalje italijanski vla-

di, znanstveni akademiji in rodbini blagopokojnega.

Truplo Marconija so takoj po smrti prepeljali v Farnesino, kjer je sedež italijanske akademije znanosti, dne 21. julija pa so prepeljali truplo v neko rimsko cerkev,

kjer je ostalo do 22. julija, nakar so ga prepeljali 23. julija v Bologno, kjer so ga pokopali z vsemi častmi. Pogreba v Rimu so se udeležili razni inozemski odličniki, zastopniki italijanske vladarske hiše in tudi sam Mussolini.

Odprta noč in dan so groba vrata.

St. Janž na Dravskem polju. Bog je poklical k sebi Romana Sel. Huda bolezen ga je že dalje časa mučila in ga 17. julija rešila vseh muk. Bil je globoko veren in se nikdar ni sramoval pokazati svojega mišljenja. Proti vsakemu je bil dober in pošten. Vsa okolica ga je poznala in zdaj žaluje za njim. Bil je odbornik občine in dolgoletni član gasilnega društva St. Janž. Rajnemu večni mir, preostalim naše sožalje!

Hajdina. Dne 19. julija je bil na Hajdini k večnemu počitku položen cerkveni ključar Janez Pal iz Draženc. Sveto mašo zadržnico za blagega pokojnika je pel domači g. župnik, spreved na pokopališče pa je vodil g. dekan, ptujski prošt Ivan Greif. Asistirala sta pri vsaj žalni svečanosti g. gimnazijski profesor Cajnkar in kapucinski pater Inocenc. Vernega ljudstva se je nabrala ogromna množica, da je s molitvijo in cvetjem tolažila žalujoče sorodnike. V Palovi

hiši so imeli naročene samo dobre liste, kakor »Glasnik«, »Slov. gospodar« in druge, ker je rajni gospodar modro vodil svojo družino k častni in večni sreči. Ravno radi tega pa je tam pesem bila doma in veselje, kakor malokje. Izmed božjih poti pa je Pal najrajši obiskoval leto za letom Sladko goro ter bodril tudi druge k temu romanju. Zdad pa je poromal sam na rajske livade. Domače prosvetno društvo se je na sestanku ženske zveze hvaležno spominjalo neutrudnega društvenega delavca Pala, ki tudi svojim čurokom nikoli ni branil v društveni dom k pouku in zabavi. Tudi cerkveni pevski zbor ima ravno v Palovih otrokih osem članov, sin Anton pa je organist. Cela hajdinska župnija pa še vidovska bosta ohranili vrliga moža, moža molitve in dela, Janeza Pala, v najlepšem spominu.

vil v naši prenovljeni romarski cerkvi g. novomašnik svojo prvo sv. daritev. Marsikatera naša dobra mamica si je pri tej priliki od ginjenja obrisala solzo iz svojih oči z vročo željo, da bi tudi njen sin kdaj opravičal presveto daritev. Bog daj!

Negova. Dne 18. julija zjutraj ob eni je na neznan način izbruhnil požar v mlinu g. Bračko Jakoba v Radvencih. Pogorelo je vse do tal, kar je bilo gorljivega. Zavarovalnina deloma krije škodo. Lastnik mlina trpi zelo občutno škodo, ker je bilo pripravljenega že precej novega zrnja za mletje raznim strankam.

Dornava pri Ptuj. Sreča v nesreči. Pri posestniku Martinu Arnuš je skušal nepreviden mehanik montirati motor na mlatilnico. Ob tej priliki ni manjkalo pomagačev in radovednih gledalcev. Neizkušen mehanik je dal strojema preveliko pogonsko silo in posledica je bila, da je mlatilnico razbilo in razneslo na vse strani, tako da so posamezni deli železja ležali do 50 metrov daleč. Velika sreča v nesreči je bila, da se ni nikdo v usodnem trenutku nahajal na izpostavljenem mestu in so ljudje le z malimi praskami zbežali s skednja.

Videž pri Slov. Bistrici. Po daljšem spanju se vendar oglašamo z veselo novico. Dolgčas bo onemu, kateri bi zamudil priliko, kar se bo godilo v Videžu 8. avgusta. Naši gasilci priredijo bogato založeno tombolo, za katero že vlada sedaj veliko zanimanje. Imajo krasne dobitke in nudijo po tomboli veliko zabave in kratkočasja. Zato na veselo svidenje!

Šmarje pri Jelšah. Naše prosvetno društvo je s skromno proslavo počastilo spomin umrlega vladike dr. Jegliča in naše narodne žrtve akademika R. Dolinarja. Dne 18. julija se je članstvo s praporom udeležilo sv. maše. Spominke svečanosti so se poleg članstva udeležili č. g. dekan Fr. Lom, kot zastopnik okrajnega glavarja g. Dornik, okrajni šolski nadzornik g. Šprajc, orožniški narednik-vodnik g. Matjaž in veter. referent g. Riharič. Ob dveh svežih grobovih na vsaki strani našega Evangelista Kreka pri Sv. Križu ne jokamo kot sirote, ampak zremo s ponosom na svoje velikane, ki so za katoliško in slovensko stvar živeli ter umrli, da še s večjim navdušenjem in še silneje nadaljujemo pot, ki so nam jo oni začrtali, pod vodstvom

Sv. Križ nad Dravogradom. Praznovanje porcijunkule. V nedeljo 1. avgusta, opoldne slovesno zvenenje. Ob petih popoldne začetek spovedovanja. Ob sedmih pridiga in slovesne večerice. Na porcijunkulo pričetek spovedovanja ob petih. Od šestih naprej sv. maše; ob osmih in ob desetih peta sv. maša s pridigo. Prijatelji in romarji Sv. Križa, pridite! Spovednikov bo dovolj na razpolago.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Zadnje tedne je bilo v naši župniji, zlasti še okrog cerkve in pri Majheničevi hiši kaj živahno vrvenje. Pripravljali smo se namreč na sprejem in na novo sv. mašo trojiškega novomašnika g. p. Pelagija Majheniča. Prišel je se je med nas v četrtek 15. julija. Do Hrastovca so mu šli naproti kolesarji, konjeniki, belo oblečena dekleta, mati, oče in najbližji sorodniki. Cerkevne organizacije z zastavami so ga pa pričakovale v Radehovi na meji župnije, odkoder se je po novomašnikovem prihodu razvil krasen spreved proti cerkvi. Ob občini asistenci in pobožnem razpoloženju našega vernega ljudstva je v nedeljo 18. julija opr-

Dr. Jakob Sket.

(Za 85 letnico rojstva in 25 letnico smrti)

Ime profesorja dr. J. Sketa je tako povezano s Koroško, da jih ni mnogo, ki vedo, da Sket ni iz Koroške, ampak da mu je tekla zibel na Vrhu pri Mestinjem.

Pri Hostnikovih, tako so jih klicali, so imeli srednje velik grunt. Prvorojeni Jakob se je rodil 2. maja 1852. Posestvo je prevzel mlajši brat Miha, ki ga je prepustil svojemu sinu Jožetu, ta pa ga je leta 1935 prodal Ivanu Zupancu, ki sedaj gospodari na domu.

Jakob je dobival prvo učenost na Sladki gori. Dve leti se je pripravljval v Celju za gimnazijo. Študiral in končal jo je v Mariboru. V Gradcu je študiral za profesorja grščine in latinščine ter slovenščine. Leta 1878 je postal doktor. Proforsko službo so mu podelili v Celovcu, kjer je ostal 31 let. Poročil se je z Marijo Seelandovo. Leta 1908 je prosil za upokojitev, 11. aprila 1912 pa je umrl. Pokopan je v Celovcu.

Delal je kot šolnik in urednik. V zgodovini Mohorjeve družbe zavzema vidno mesto med njenimi delavci.

Poleg znanstvenih knjig je predelal Janžičevo »Slovensko slovnico«, izdal je: »Slovensko berilo za 5. in 6. razred srednjih šol«, slovenske čitanke za vse razrede od 1. do 4., za 7. in 8. razred, »Slovensko slovstveno čitanko« in »Staroslovensko čitanko za višje razrede srednjih šol«.

Urejeval je leposloven in poučen list »Kres«, pisal razprave (zgodovino Prešernove najstarejše pesmi »Zarjavela devičica«), novele in črtice (»Žrtva ljubosumnosti«, »Slika in srce«) ter roman »Milko Vogrin«. Njegova »Miklova Zala« je postala duhovna lastnina vsega slovenskega naroda.

Leta 1882 je postal odbornik Družbe sv. Mohorja, kar je ostal celih 30 let. Od leta 1889 do 1906 pa je bil tudi njen tajnik. V tej dobi je pripravil in za tisk priredil 54 knjig. Njegov uk je: »Mohorjevih udov število je slovenskega naroda merilo.« Prav v času njegovega dela pri Družbi je naraslo število udov nad 80.000. O knjigi, kamor so zapisovali imena udov Družbe, pa je Sket zapisal: »Ta knjiga je za nas častna, zlata knjiga; glejmo, da bodo zapisana v njej imena vseh Slovencev.«

Da ohrani živ spomin na svojega roja-

ka, ki je gradil našo narodno kulturo, bo fantovsko okrožje v Šmarju pri Jelšah priredilo 8. avgusta Sketov spominski dan na Mestinjem. Po sv. maši bomo odgrnili na Sketovem rojstnem domu spominsko ploščo, popoldne pa bomo slovesnost končali z narodno igro »Miklova Zala«, ki je prirejena po Sketovi povesti.

Za članstvo šmarskega okrožja je udeležba častna dolžnost, vabimo pa tudi bratska okrožja, da se naše vseslovenske narodne svečanosti kar najštevilneje udeležijo. Fantje, ki imate kroje, ne pustite jih doma! Zveze z vlaki so ugodne na vse strani. Uporabite nedeljsko vozno karto! Če pridete s kolesi in vozovi, okrasite jih! Na Mestinjem bodite najpozneje ob 9.30.

Spored prireditve: Na predvečer kresovi. Dne 8. avgusta ob 8.36 in 9.46 sprejem gostov pri vlakih. Ob 10 sv. maša na prostem. Po sv. maši na Vrhu odgrnitev spominske plošče: a) državna himna; b) recitacija: »Slovenska beseda« (O. Zupančič); c) govor; d) koroške narodne; d) »Hej Slovenci«. — Ob 15 narodna igra »Miklova Zala«. Vstopnina za igro: sedeži po 20, 15, 10 in 5 din, stojišča po 3 din.

Na svidenje! Bog živi!